

EBA/GL/2023/06

19/07/2023

Насоки

относно общия капацитет за
възстановяване при планиране на
възстановяването

1. Спазване на насоките и задължения за докладване

Статут на настоящите насоки

1. Настоящият документ съдържа насоки, издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010¹. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 компетентните органи и финансовите институции полагат всички усилия за спазване на насоките.
2. Насоките отразяват позицията на Европейския банков орган (ЕБО) за подходящите надзорни практики в Европейската система за финансов надзор или за това, как следва да се прилага правото на Съюза в дадена област. Компетентните органи, както са определени в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за които се отнасят тези насоки, следва да ги спазват, като ги включат в практиките си по подходящ начин (напр. като изменят своята правна рамка или надзорните си процеси), включително когато насоките са насочени основно към институциите.

Изисквания за докладване

3. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, най-късно до 11.12.2023 компетентните органи са длъжни да уведомят ЕБО дали спазват или възнамеряват да спазват тези насоки или, в противен случай, да изложат причините за неспазването им. Ако в посочения срок не постъпи уведомление, ЕБО ще счита, че компетентните органи не спазват насоките. Уведомленията следва да се изпратят с помощта на формуляра, достъпен на уебсайта на ЕБО, като се посочи референтен номер „EBA/GL/2023/06“. Уведомленията трябва да се подават от лица с подходящите правомощия за докладване за спазването от името на техните компетентни органи. Всяка промяна в статута на спазването също трябва да бъде докладвана на ЕБО.
4. Уведомленията се публикуват на уебсайта на ЕБО в съответствие с член 16, параграф 3.

¹ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

2. Предмет, обхват и определения

Предмет

5. В настоящите насоки се уточнява как институциите следва да включат в плановете за възстановяване и в плановете за възстановяване на групата обобщение на общия си капацитет за възстановяване в съответствие с членове 5 и 7 и приложение, раздел А, точка 1 от Директива 2014/59/ЕС², както и в съответствие с глава 1, раздел II от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията³, а също така и как компетентните органи следва да оценяват общия капацитет за възстановяване на институциите в контекста на оценката на плановете за възстановяване и плановете за възстановяване на групата в съответствие с членове 6 и 8 от посочената директива, както и в съответствие с глава 1, раздел III от посочения делегиран регламент на Комисията.

Обхват на прилагане

6. Настоящите насоки се прилагат за институциите, определени в член 2, параграф 1, точка 23 от Директива 2014/59/ЕС, при спазване на задълженията, посочени в членове 5—9 от същата директива, както е посочено по-подробно в членове 3—21 от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията.
7. За институциите, които не са част от група, подлежаща на консолидиран надзор съгласно членове 111 и 112 от Директива 2013/36/ЕС, настоящите насоки се прилагат на индивидуално ниво.
8. За институциите, които са част от група, подлежаща на консолидиран надзор съгласно членове 111 и 112 от Директива 2013/36/ЕС⁴, настоящите насоки се прилагат на нивото на предприятието майка от Съюза и на нивото на неговите дъщерни предприятия.

² Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

³ Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията от 23 март 2016 г. за допълнение на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета чрез регулаторни технически стандарти за определяне на съдържанието на плановете за възстановяване, плановете за реструктуриране и плановете за реструктуриране на група, минималните критерии, по които компетентният орган трябва да оценява плановете за реструктуриране и плановете за реструктуриране на група, условията за вътрешногрупова финансова подкрепа, изискванията към независимите оценители, договорното признаване на правомощията за обезценяване и преобразуване, изискванията за процедурите за уведомяване и съдържанието на уведомленията и съобщението за спиране, както и оперативното функциониране на колегиите за реструктуриране (ОВ L 184, 8.7.2016 г., стр. 1).

⁴ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

9. Компетентните органи могат да определят как да прилагат целите или част от настоящите насоки по отношение на институции, които подлежат на облекчени задължения във връзка с плановете си за възстановяване (ПВ), както е посочено в член 4 от Директива 2014/59/ЕС.
10. Компетентните органи могат да освободят институциите, които са инвестиционни посредници, от прилагането на части от точки 26 и 41—47, когато прилагането им не би било подходящо за планиране на възстановяването на инвестиционния посредник или групата инвестиционни посредници, като се вземе предвид както бизнес модела им, така и тяхната правна структура, рисков профил, големина или сложност.

Адресати

11. Настоящите насоки са предназначени за компетентните органи, както са определени в член 4, параграф 2, подточки i) и viii) от Регламент (ЕС) № 1093/2010, и за финансовите институции, както са определени в подточка 1) на параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, когато тези финансови институции попадат в обхвата на настоящите насоки.

Определения

12. Ако не е посочено друго, термините, използвани и определени в Директива 2014/59/ЕС и Директива (ЕС) 2019/36/ЕС и Директива (ЕС) 2019/2034/ЕС, имат същото значение в насоките.

3. Въвеждане

Дата на прилагане

13. Тези насоки се прилагат от 11.01.2024.

4. Определяне на рамката на общия капацитет за възстановяване (ОКВ) на институциите

14. За определяне на общия капацитет за възстановяване (ОКВ) институциите следва да определят следните компоненти в съответствие с раздел I от настоящите насоки:
- списък с надеждни и осъществими варианти за възстановяване;
 - набор от сценарии на сериозни макроикономически и финансови сътресения.
15. Съгласно определението на предходните компоненти институциите следва да определят ОКВ като диапазон от „специфичен за сценария капацитет за възстановяване“ за всички съответни сценарии на сериозни макроикономически и финансови сътресения, разгледани в плана за възстановяване, при които „специфичният за сценария капацитет за възстановяване“ се определя като сбор от количествените въздействия на всеки вариант за възстановяване, които биха били налични и подходящи при всеки конкретен сценарий, количествено определени по отношение на съответните показатели от плана за възстановяване на институциите, отнасящи се до капитала (включително ливъриджа) и ликвидността, изброени в точка 26 („показатели, относими към ПВ“).

Раздел I. Основни компоненти на ОКВ

Списък на надеждни и осъществими варианти за възстановяване

16. Началната точка за определянето на ОКВ следва да бъде изчерпателен пълен списък на надеждните и осъществими варианти за възстановяване, всеки от които се разглежда независимо от другите и без позоваване на конкретните сценарии в плана за възстановяване. От този списък институциите следва да изберат всички варианти за възстановяване, които биха могли да се използват при всеки конкретен сценарий, показвайки техния „специфичен за сценария капацитет за възстановяване“.
17. За да се гарантира, че ОКВ представя ефективно способността на институциите да възстановят финансовото си състояние след значително влошаване, при определянето на ОКВ следва да се вземат предвид само вариантите за възстановяване, които институциите считат за надеждни и осъществими в съответствие с дял II, глава I, раздел II от Директива 2014/59/ЕС, в съответствие с членове 8—12 от Делегиран регламент 2016/1075 на Комисията и в съответствие с общите фактори, посочени в точка 18.

18. Общите фактори за оценка на надеждността и осъществимостта на вариантите за възстановяване, които институциите трябва да вземат предвид при определянето на ОКВ, следва да бъдат съобразени с вида на варианта, специфичния бизнес профил на институциите и текущата макроикономическа среда, в която те извършват дейност, и следва да включват по-специално следните елементи:
- а. очакваното външно въздействие върху основните заинтересовани страни, както и всяко очаквано въздействие от изпълнението на варианта за възстановяване върху финансовата система;
 - б. предишен опит от прилагането на варианта за възстановяване от институцията или нейните партньори, при условие че има налична информация;
 - в. ниво на готовност за прилагане на варианта за възстановяване;
 - г. оценка на непрекъсваемостта на операциите след прилагането на варианта за възстановяване, включително всички мерки за запазване на достъпа до финансовите пазари и функционирането на вътрешните процеси;
 - д. очакваното финансово въздействие върху съответния капитал, ликвидност, рентабилност и рискови профили на институцията въз основа на ясни и прозрачни ключови допускания, които гарантират надеждността на оценката;
 - е. очаквания срок за прилагане на варианта за възстановяване;
 - ж. наличие на всякакви оперативни, правни, репутационни и финансови пречки, както и всякакви други пречки пред прилагането на варианта за възстановяване.

Набор от сценарии за сериозни макроикономически и финансови сътресения

19. Другият компонент на ОКВ е „наборът от сценарии за сериозни макроикономически и финансови сътресения“. За да определят ОКВ, институциите следва да изчислят своя капацитет за възстановяване, специфичен за съответните сценарии, предвидени в плана за възстановяване (т.е. така наречения „специфичен за сценария капацитет за възстановяване“).
20. За да изчислят „специфичния за сценария капацитет за възстановяване“, институциите следва да приемат, че сценарият води до нарушаване от тяхна страна на общото капиталово изискване въз основа на ПНПО или на изискването за отношението на ливъридж (ОКИПНПО или ОИОЛ), както е определено в Насоките на ЕБО относно общите процедури и методологии за процеса на надзорен преглед и оценка („Насоки за ПНПО“)⁵ или техните минимални регулаторни изисквания за ликвидност, определени в последната оценка от ПНПО.

⁵ EBA/GL/2022/03.

21. При изключителни обстоятелства, когато дадена институция твърди, че не е в състояние да изготви правдоподобен утежнен сценарий, който би довел до нарушение на капиталовите изисквания или изискванията за ливъридж, както е посочено в точка 20, тя следва да предостави на компетентните органи подробно обяснение защо този конкретен сценарий следва все пак да се счита за достатъчно утежнен, за да породи риск от неплатежоспособност на институцията, освен ако не бъдат приложени своевременно мерки за възстановяване.

Раздел II. Изчисляване на „специфичен за сценария капацитет за възстановяване“

Начална точка

22. Институциите следва да считат за начална точка за изчисляването на „специфичния за сценария капацитет за възстановяване“ нарушаването на който и да е показател от плана за възстановяване, което съгласно плана за възстановяване, би довело до решение от страна на институцията да приложи един или повече варианти за възстановяване.

Срок за изпълнение

23. Когато оценяват очакваната времева рамка за варианта за възстановяване, както е посочено в член 12, параграф 2, буква в) от Делегиран регламент (ЕС) 2016/1075 на Комисията, за целите на изчисляването на „специфичния за сценария капацитет за възстановяване“ институциите следва да вземат предвид специфичните характеристики на вариантите за възстановяване и вида на събитията, включени в сценария (напр. засягащи цялата система, с индивидуален характер, комбинирани).
24. Институциите следва да изчислят ефектите от прилагането на своите варианти за възстановяване, за въздействие върху тяхната капиталова позиция (включително позиция на ливъридж) за 18-месечен период и за въздействие върху ликвидната позиция за 6-месечен период, от началната точка, определена в съответствие с точка 22.
25. За варианти за възстановяване с по-дълъг срок от тези, посочени в точка 24, в изчисляването на „специфичния за сценария капацитет за възстановяване“ следва да бъде включено само въздействието, наблюдавано в рамките на определените в тази точка срокове.

Представяне

26. Институциите следва да изразят своя „специфичен за сценария капацитет за възстановяване“ най-малко за следните „показатели, относими към ПВ“⁶:
- а. съотношение на базовия собствен капитал от първи ред (СЕТ1);
 - б. съотношение на обща капиталова адекватност;
 - в. отношение на ливъридж;
 - г. отношение на ликвидно покритие (ОЛП);
 - д. отношение на нетно стабилно финансиране (ОНСФ).

В случаите, когато изброените показатели не са включени от институциите в рамката на показателите на техните планове за възстановяване въз основа на оборимата презумпция, предвидена в Насоките на ЕБО относно показателите, свързани с плана за възстановяване⁷, „специфичният за сценария капацитет за възстановяване“ следва да бъде изразен по отношение на съответните заместващи показатели. Институциите следва да включат в плановете си за възстановяване номиналните суми, които са в основата на изчисляването на относимите показатели (числител и знаменател), за да могат компетентните органи правилно да оценяват и оспорват докладваните стойности.

27. Институциите следва да изразят своя „специфичен за сценария капацитет за възстановяване“, като докладват сумата от въздействията на вариантите за възстановяване, определени в точка 15, за да определят степента, до която биха могли да се възстановят при този сценарий. Въздействията следва да бъдат представени по отношение на „показателите, относими към ПВ“ във времето, включително съответните времеви интервали, в съответствие с времевата рамка, определена съгласно точка 24.

Раздел III. Определяне на ОКВ

Стъпка 1 — Избор на варианти за възстановяване

28. За да изчислят „специфичния за сценария капацитет за възстановяване“, институциите следва да изберат от списъка на вариантите за възстановяване, които са надеждни и осъществими в съответствие с точки 16—18, всички варианти, които биха били налични и подходящи при този конкретен сценарий. Вариантите за възстановяване с малка/ограничена вероятност за успешно прилагане не следва да се включват от

⁶ Включени в приложение II ("Минимален списък с показатели, свързани с плана за възстановяване") в Насоките на ЕБО за показателите, свързани с плана за възстановяване съгласно член 9 от Директива 2014/59/ЕС (EBA/GL/2021/11).

⁷ Вж. приложение II — Минимален списък с показатели, свързани с плана за възстановяване, в Насоките на ЕБО относно показателите, свързани с плана за възстановяване, съгласно член 9 от Директива 2014/59/ЕС (EBA/GL/2021/11).

институциите при изчисляването на техните „специфични за сценария капацитети за възстановяване“.

Стъпка 2 — Коригиране на вариантите за възстановяване: допълнителни ограничаващи фактори

29. При избора на варианти за възстановяване, подходящи за конкретен сценарий, институциите следва да вземат предвид по-специално следните допълнителни ограничаващи фактори, свързани с едновременното или последователното прилагане на вариантите за възстановяване:

- а. взаимно изключване — дали някои варианти за възстановяване са взаимно изключващи се;
- б. взаимозависимости — дали активирането на един вариант за възстановяване може да повлияе на последващото или едновременното прилагане на друг вариант;
- в. оперативен капацитет за едновременно прилагане на множество варианти за възстановяване;
- г. повишено въздействие върху репутацията - дали прилагането на няколко варианта за възстановяване в комбинация може да намали тяхното въздействие и да доведе до пречки или съответни въздействия върху репутацията;
- д. последици за техния бизнес модел или рентабилност, когато повече от един вариант за възстановяване, който сам по себе си няма значително въздействие, се прилага заедно или последователно с други (комбинирани последици).

Стъпка 3 – Изчисляване на „специфичния за сценария капацитет за възстановяване“

30. При изчисляване на „специфичния за сценария капацитет за възстановяване“ институциите следва да използват подход, базиран на динамичен счетоводен баланс, и следователно въздействията, произтичащи от варианти за възстановяване при конкретен сценарий, следва да включват последиците от прилаганите преди това варианти за възстановяване, ако има такива, при същия сценарий. По-конкретно, ефектът от емитиране на капитал следва да отчита общата рискова експозиция (OPE) в момента на нейното прилагане при съответния стрес сценарий. Ако варианти за възстановяване, като например намаляване на риска, са били осъществени по-рано при същия сценарий, тогава OPE би била по-благоприятна.

Стъпка 4 — Определяне на диапазона на ОКВ

31. За да определят диапазона на ОКВ, институциите следва да вземат предвид „показателите, относими към ПВ“ за най-високия и най-ниския „специфичен за сценария капацитет за възстановяване“ съответно по отношение на капитала, включително ливъриджа (ОКВ на капитала) и ликвидността (ОКВ на ликвидността), като използват съответните сценарии за всяко от тези измерения. В този контекст институциите следва да считат за относими тези сценарии, при които „при показателите, относими към ПВ“ е настъпило изчерпване на капитала, включително ливъриджа (ОКВ за капитала) и/или ликвидността (ОКВ за ликвидността).

5. Оценка на ОКВ от страна на компетентните органи

32. При оценката на плановете за възстановяване компетентните органи следва да гарантират, по начина, посочен в следващите точки, че при определянето на общия си капацитет за възстановяване институциите спазват дял 4 от настоящите насоки⁸.

Раздел I. Оценка на „специфичния за сценария капацитет за възстановяване“

33. За да оценят „специфичния за сценария капацитет за възстановяване“, предоставен от институциите при всяко сериозно макроикономическо и финансово сътресение, компетентните органи следва да направят преглед на цялостната адекватност на сценариите, предложени от институциите в съответствие с член 5, параграф 6 и член 7, параграф 6 от Директива 2014/59, както е посочено в Насоките на ЕБО относно набора от сценарии за използване при плановете за възстановяване⁹, и в съответствие с дял 4 от настоящите насоки.

34. По-специално компетентните органи следва да оценят дали сценариите са достатъчно строги по отношение на критериите, определени в точка 20. В изключителния случай по точка 21 компетентните органи следва да оценят подробното обяснение, предоставено от институциите (за да продължат да считат такъв сценарий за достатъчно утежнен) и да решат дали утежнеността на сценария е достатъчна, като вземат предвид, наред с друго, цялостния рисков профил на институциите. В случаите, когато компетентните органи считат, че предвиденият от институциите сценарий не е достатъчно утежнен, те могат да изискат от институциите, когато е целесъобразно, да направят корекции, включително повторно представяне на плана за възстановяване в резултат на оценката на съществените слабости в съответствие с член 6 от Директива 2014/59/ЕС. При оценката на ОКВ компетентните органи не следва да вземат предвид „специфичния за сценария капацитет за възстановяване“ на институциите въз основа на такъв сценарий.

35. Компетентните органи следва да оценят надеждността и осъществимостта, включително времевата рамка, въздействието и евентуалните ограничаващи фактори на избраните от институциите варианти за възстановяване, и следва да оспорят, в контекста на сериозното макроикономическо и финансово сътресение, степента, в която институциите ще бъдат в състояние да възстановят своята жизнеспособност и финансово състояние.

⁸ Раздел 4. Определяне на рамката на общия капацитет за възстановяване (ОКВ) на институциите.

⁹ ЕВА/GL/2014/06 от 18 юли 2014 г.

36. Компетентните органи следва да преразгледат, когато е уместно и осъществимо, оценката и изчислението, извършени от институциите, които обхващат по-специално следните области:
- а. осъществимост/вероятност даден вариант за възстановяване да бъде успешно приложен, включително чрез преглед на осъществимостта на вариантите за възстановяване, когато се счита, че те са нереалистични или не са обусловени от подходяща оценка в съответствие с точки 16—18;
 - б. времевата рамка за прилагането на вариантите за възстановяване, включително чрез удължаване на очаквания срок за тяхното прилагане, ако оценката на институцията се счита за нереалистична. В случаите, в които времевата рамка на вариантите за възстановяване би надхвърлила срока, определен в точка 24, при оценката на ОКВ от компетентния орган следва да се вземат предвид само ефектите, наблюдавани в рамките на съответните срокове;
 - в. оценка на количественото въздействие на вариантите за възстановяване, включително чрез коригиране на нивото на въздействието в низходяща посока или чрез прилагане на процентни намаления към количествената оценка, представена от институциите, когато вероятното въздействие на вариантите за възстановяване не се основава на реалистични и правдоподобни допускания и количествени определения;
 - г. допълнителни ограничаващи фактори, свързани с едновременното или последователното изпълнение на вариантите за възстановяване, както е посочено в точка 29, включително чрез премахване или коригиране с цел намаляване въздействието на конкретни варианти, когато е установена взаимовръзка между някои от тях, като се дава приоритет, *inter alia*, на вариантите с най-високо ниво на осъществимост и/или с най-съществено въздействие в дадения период на изпълнение.
37. Компетентните органи следва да вземат предвид, когато е целесъобразно и възможно, анализ на група сходни институции, за да се улесни, наред с другото:
- а. междуинституционално сравнение на видовете варианти за възстановяване, които трябва да се приложат при различните сценарии, като по този начин се установява дали някои специфични видове варианти са пропуснати от дадена институция;
 - б. сравнение между групи със сходни характеристики на очакваното финансово въздействие от всеки вариант за възстановяване при различни стрес сценарии;
 - в. междуинституционално сравнение на очакваното време, необходимо за прилагане на даден вариант за възстановяване и за реализиране на ползите от него;
 - г. междуинституционално сравнение на очакваните пречки и подготвителни мерки за всеки вид вариант за възстановяване.

Раздел II. Оценка на ОКВ — „коригиран ОКВ“

38. Компетентните органи следва да гарантират, че ОКВ се изчислява от институциите като диапазона между най-ниската и най-високата стойност на „специфичния за сценария капацитет за възстановяване“ както въз основа на „относимите към ПВ показатели“ за капитала (включително тези за ливъридж), така и въз основа на „относимите към ПВ показатели“ за ликвидността в съответствие с критериите, посочени в точка 31.
39. Въз основа на оценката на „специфичния за сценария капацитет за възстановяване“ на институциите, компетентните органи следва да определят „коригирания ОКВ“ на институциите като диапазон както за „коригирания ОКВ“ по отношение на капитала, така и за „коригирания ОКВ“ по отношение на ликвидността, и да извършат цялостна количествена и качествена оценка на ОКВ.
40. „Коригираният ОКВ“ следва да отразява оценката на компетентните органи на ОКВ на институциите, след като са разгледани и преразгледани съответните елементи, които са в основата на определянето му. Въз основа на резултата от тази оценка „коригираният ОКВ“ на компетентните органи следва да бъде по-нисък или равен на ОКВ, определен от институциите.

Оценка на ОКВ

41. Компетентните органи следва да оценят „коригирания ОКВ“, съгласно точки 39 и 40, като определят следните нива на оценка съобразно праговете на „относимите показатели, свързани с ПВ“ и съответните регулаторни изисквания:
- „задоволителен“— когато „относимите към ПВ показатели“ на институциите след включването на „коригирания ОКВ“ са над праговете им, определени в съответствие с Насоките относно показателите, свързани с плана за възстановяване;
 - „адекватен с потенциални възможности за подобрене“— в случаите, когато „относимите към ПВ показатели“ на институциите след включването на „коригирания ОКВ“ не надхвърлят праговете, определени в съответствие с Насоките относно показателите, свързани с плана за възстановяване, но въпреки това те са равни или по-високи от капитала на институциите, включително регулаторните изисквания относно ливъриджа и ликвидността, посочени в точка 20, като се добавят всички приложими регулаторни буфери;
 - „слаб“— в случаите, когато „относимите към ПВ показатели“ на институциите след включването на „коригирания ОКВ“ не отговарят на капиталовите изисквания на институциите (включително тези за ливъридж) и на регулаторните изисквания за ликвидност, посочени в точка 20, като се добавят всички приложими регулаторни буфери.

42. В случаите, когато „коригираният ОКВ“ е резултат от различни нива на оценка съгласно точка 41, компетентните органи следва да изберат най-подходящата класификация, като вземат предвид по-специално сериозността на сценариите и броя на „показателите, относими към ПВ“, с различни нива на оценките.
43. За да допълнят своята оценка на ОКВ, компетентните органи следва да вземат предвид общи съображения от качествен характер, които все още не са отразени в „коригирания ОКВ“, в рамката на ОКВ. Това може да доведе до възходяща или низходяща корекция на предварителната оценка съгласно точка 41 от компетентните органи, когато считат, че тя не отразява напълно ОКВ на институциите, като се вземат предвид по-специално следните елементи:
- а. разликата между ОКВ, определен от институциите и „коригирания ОКВ“, определен от компетентните органи;
 - б. общи доказателства или липса на предишен опит в прилагането;
 - в. наличието или отсъствието на каквато и да било подготвителна мярка преди прилагането на вариантите;
 - г. допълнителна информация, свързана с нивото на концентрация, времевата рамка за изпълнение, осъществимостта и надеждността на вариантите за възстановяване, както и нивото на стрес, прилагани от институциите;
 - д. способността на институциите по отношение на наличността, качеството и обобщаването на данните, както и управлението на институциите по отношение на готовността им за управление на кризи.
44. „Слабият“ ОКВ следва да се разбира или като оценка на съществена слабост в плана за възстановяване в съответствие с член 6 от Директива 2014/59/ЕС, или като идентифициране на конкретна област на подобрене, свързана с ОКВ, в оценката на плана за възстановяване на институциите от страна на компетентните органи.
45. „Адекватен с потенциални възможности за подобрене“ ОКВ може да доведе до определяне на конкретна област, която има нужда от подобрене, свързана с ОКВ, в оценката на компетентните органи на плана за възстановяване на институциите.
46. При установяването на съществена слабост или конкретна област на подобрене в плана за възстановяване, свързана с ОКВ съгласно точки 44 и 45, компетентните органи следва да вземат предвид следните ситуации (неизчерпателен списък):
- а. дали институцията вече извършва дейност в условия на сериозен стрес, включително когато от нея е бил поискан план за запазване на капитала в съответствие с член 142 от Директива 2013/36/ЕС;
 - б. дали институцията вече е подобрила ОКВ в сравнение с предишни планове за възстановяване и дали вече няма възможност за потенциално подобрене на ОКВ предвид размера, бизнес модела и рисковия профил на институцията;

- в. дали капиталовата, ливъридж и/или ликвидната позиция на институцията показва стабилен резерв по отношение на регулаторните изисквания и следователно сценариите, използвани от институцията, са изключително утежнени и по този начин прекомерно санкциониращи по отношение на сходни на нея институции.
47. Класификацията, посочена в точки 41—43, следва да подпомага оценката на ОКВ от компетентните органи като важен елемент от цялостната им оценка на плана за възстановяване.